

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0334 van 29 augustus 2012
in de zaak 2010/0612/A/3/0569

In zake: de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves FRANCOIS
kantoor houdende te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**
vertegenwoordigd door [REDACTED], jurist

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koen VAN WYNSBERGE
kantoor houdende te 3000 Leuven, Diestsevest 113
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 9 juli 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 15 april 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de heer [REDACTED], projectleider bij cvba [REDACTED], namens de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Alveringem van 31 augustus 2009 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een leghennenstal.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 21 september 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yves FRANCOIS die verschijnt voor de verzoekende partij, de heer ■■■ die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Koen VAN WYNSBERGE die verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer ■■■ vraagt met een op 25 augustus 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 10 november 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

IV. FEITEN

Op 11 mei 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Alveringem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een leghennenstal”*.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 februari 1979 vastgestelde gewestplan ‘Diksmuide-Torhout’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en behoren tot de relictzone “Plateau van Izenberge”.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De op de percelen bestaande hoeve is opgenomen in de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 mei 2009 tot en met 16 juni 2009, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Polder Noordwatering Veurne brengt op 27 mei 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 9 juni 2009 een gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 26 juni 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 30 juni 2009 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Alveringem het volgende gunstig standpunt in:

“ ...

De aanvraag behelst de uitbreiding van een landbouwbedrijf met een leghennenstal, alsook de aanleg van functionele betonverhardingen en de plaatsing van nodige voedersilo's, gelegen in een agrarisch landschappelijk waardevol gebied.

Overwegende dat er geen nadelige invloed is op de omgeving.

Overwegende dat de watertoets gunstig is.

Gelet op het gunstig advies van de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling.

Gelet op het voorwaardelijk gunstig advies van de Polder Noordwatering Veurne.

Overwegende dat er tijdens het openbaar onderzoek geen bezwaren werden geformuleerd.

De inplanting, de gabarieten en de materiaalkeuze zijn in overeenstemming met de actuele inzichten en verenigbaar met de omgeving.

Gelet op het bijgevoegde beplantingsplan.

Overwegende dat het ontwerp in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen en verenigbaar is met zijn onmiddellijke omgeving en met de goede plaatselijke aanleg.

3. Conclusie:

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

Voorwaarden:

- overeenkomstig het advies van de Polder Noordwatering Veurne dient de dorpel van de eerste bouwlaag voorzien te worden op minimum 15 cm boven het huidige maaiveld;*
- de regenwaterput dient overeenkomstig de goedgekeurde plannen te worden uitgevoerd;*
- als landschappelijke integratie dient het beplantingsplan dd. 29 mei 2009, opgemaakt door mevrouw [REDACTED] van het POVLT, Ieperseweg 87 te 8800 Rumbeke - Beitem, uitgevoerd te worden;*

- de uitvoering van het beplantingsplan dient binnen het eerstvolgend plantseizoen, na voltooiing en/of ingebruikname van de bouwwerken te gebeuren; bij niet aanslaan van de beplanting dient deze te worden hernomen;
- in uitvoering van het decreet van 28.06.1985 moet zo nodig voor de beoogde bedrijvigheid, naargelang de klasse van hinderlijke inrichting, bij de voor het milieu bevoegde overheid, een milieuvergunning verkregen worden of moet de inrichting onderworpen worden aan de meldingsplicht, zoniet kan van de afgegeven bouwvergunning geen gebruik gemaakt worden."

Het Agentschap R-O Vlaanderen, afdeling Onroerend Erfgoed, West-Vlaanderen brengt op 12 augustus 2009 een ongunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 26 augustus 2009 een ongunstig advies met de volgende motivering:

"...

De aanvraag is gelegen in de relictzone "Plateau van Izeberge" zoals opgenomen in de Landschapsatlas Vlaams gewest en betreft tevens een voormalige omwalde hoevesite opgenomen in de Inventaris Bouwkundig Erfgoed.

In navolging van het ongunstig advies van de cel Onroerend Erfgoed van 12 augustus 2009:

De nieuwe stal wordt ingeplant in de huisweide van de voormalige hoeve parallel met de [REDACTED] en voorziet reeds in een identieke toekomstige uitbreiding waardoor de huisweide volledig bebouwd zou worden ; deze uitbreidingen hebben geen relatie met de bebouwing van de voormalige hoeve (cfr, aangeduid als burens op plan).

Rekening houdend met de herkenbaarheid van deze hoevesite zowel wat de bouwkundige erfgoedwaarden betreft als wat de percelering en het historische grondgebruik betreft, kan worden gesteld dat zowel de inplanting als de grootschaligheid van de nieuwe stal afbreuk doen aan de erfgoedwaarden van deze site en zijn onmiddellijke omgeving.

Het bijhorend beplantingsplan kan de visuele impact van de nieuwe stal niet mildereren omwille van de grootschaligheid; de voorgestelde aanplantingen beperken zich tot groenschermen rond de nieuwe constructie met een onaangepaste soortenkeuze. De boomgaard kwam oorspronkelijk voor op het perceel van de nieuwe stal en niet op de locatie van de voormalige walgracht.

ALGEMENE CONCLUSIE

Zowel de inplanting als de grootschaligheid van de nieuwe stal zijn niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Alveringem weigert op basis van het ongunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar op 31 augustus 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekent de heer [REDACTED], projectleider bij cvba [REDACTED], namens de tussenkomende partij op 22 september 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 4 november 2009 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 10 november 2009, beslist de verwerende partij op 15 april 2010 om het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Hierbij neemt zij de overwegingen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar over, maar koppelt een voorwaarde aan de vergunning. Zij motiveert als volgt:

“ ...

3B TOETSING AAN WETTELIKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag staat in functie tot de uitbating van een volwaardig leefbaar agrarisch bedrijf en is principieel in overeenstemming met de bestemming van het gewestplan. (landschappelijk waardevol agrarisch gebied)

Landschappelijk waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. Dit betekent dat in deze gebieden handelingen moeten worden uitgevoerd voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen.

De hoeve is opgenomen in de inventaris bouwkundig erfgoed. Aangezien er geen sprake is van een sloping of een zonevreemde functiewijziging was het advies van de cel onroerend erfgoed niet verplicht. Het ongunstig advies welke is verleend vanuit de doelstelling tot het behoud van de erfgoedwaarde van de hoeve en omgeving mag dan ook geen beoordelingsgrond zijn voor dit dossier.

3C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Op 2 oktober 2008 heeft de deputatie een milieuvergunning verleend voor het verder exploiteren van 26 runderen en het uitbreiden met 59.500 leghennen. Naar aanleiding van deze milieuvergunning verleende het agentschap R-O Vlaanderen een stilzwijgend gunstig advies. Ook de deputatie oordeelde toen dat het voorwerp van de milieuvergunningsaanvraag ruimtelijk aanvaardbaar is voor zover de landschappelijke integratie afdoende verzekerd kan worden. Hierbij is toen als bijkomende voorwaarde opgelegd de opmaak van een groenplan tot landschappelijke inkleding. Tegen deze beslissing heeft het agentschap geen beroep ingesteld bij de minister.

Op 10 september 2009 heeft de deputatie akte genomen van de kleine verandering. Hierbij werden de leghennen, dierlijke mestopslag en boorput verplaatst t.a.v. de eerder verleende milieuvergunning. Ook hier verleende het agentschap R-O Vlaanderen een stilzwijgend gunstig advies. Bij de mededeling is tevens een grondplan voor landschappelijke integratie meegezonden. Tegen deze aktenaam door uw deputatie, heeft het agentschap wederom geen beroep ingesteld bij de minister.

Aangezien thans een plan voor landschappelijke inkleding is gevoegd, de deputatie bij de milieuvergunning oordeelde dat het plan verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, en bovendien de inplanting identiek is met de aktenaam dd. 10 sept. 2009, moet worden besloten dat er geen redelijke argumenten voorhanden zijn om de aanvraag te weigeren.

Niettemin kan gesteld worden dat de situatie kan geoptimaliseerd worden door de stalling 2 m achteruit in te planten, wat toelaat de landschappelijke inkleding nog te verbeteren door hoogstammen te voorzien op de linkerperceelsgrens.

3D CONCLUSIE

Overwegende dat de aanvraag strekt tot het oprichten van een leghennenstal in open landelijk gebied; dat op 2 oktober 2008 door uw deputatie een milieuvergunning is verleend voor uitbreiding met 59.500 leghennen; dat op 10 september 2009 door uw deputatie akte is genomen van een kleine verandering; dat hierbij een plan voor landschappelijke inkleding werd gevoegd; dat de verandering ondermeer slaat op de verplaatsing van de leghennen; dat in beide gevallen het agentschap R-O Vlaanderen een stilzwijgend gunstig advies heeft verleend; dat in beide gevallen door het agentschap geen beroep is ingesteld bij de minister; dat in die omstandigheden geen enkel redelijk argument voorhanden is waarom het project thans ruimtelijk niet meer aanvaardbaar zou zijn; dat de inplanting 2 m achteruit de situatie nog optimaliseert,

wordt de vergunning verleend onder de voorwaarde dat de stal 2 m achteruit wordt ingeplant.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

1.

Hoewel de verwerende partij en de tussenkomende partij de tijdigheid van de vordering niet betwisten, dient de Raad ambtshalve na te gaan of het voorliggend beroep tijdig werd ingesteld.

Overeenkomstig artikel 4.7.23, §3, eerste lid VCRO was de verwerende partij verplicht om de thans bestreden beslissing met een beveiligde zending enerzijds te betekenen aan de vergunningsaanvrager en anderzijds overeenkomstig artikel 4.7.23, §3, tweede lid, 1° en 2° VCRO aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Alveringem en aan de verzoekende partij.

Voor de berekening van de vervaltermijn waarbinnen het voorliggende beroep bij de Raad diende ingesteld te worden, moet derhalve toepassing worden gemaakt van artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO, zoals dit gold op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen.

2.

Conform vaste rechtspraak van de Raad moet, voor de toepassing van artikel 4.7.23, §3 VCRO en artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO, onder betekening worden begrepen, de aanbidding van de zending, die, behoudens bewijs van het tegendeel, wordt geacht te gebeuren op de dag na de datum van de poststempel van de ter post aangetekende zending. Onder aanbidding moet worden begrepen, het eigenlijk aanbieden door de postdiensten van de aangetekende zending en niet de feitelijke kennisname ervan, al dan niet op een later tijdstip, door de bestemming.

De Raad kan op basis van de stukken uit het administratief dossier enkel vaststellen dat de zendingsbrief op 7 juni 2010 werd gedagtekend. Uit het administratief dossier kan, bij gebrek aan

enig stuk ter zake, niet afgeleid worden of de bestreden beslissing daadwerkelijk op 7 juni 2010 met een ter post aangetekende zending aan de aanvrager werd betekend.

3.

Uit stuk 12 van de verzoekende partij, zijnde een afschrift van de zendingsbrief waarmee de bestreden beslissing aan de verzoekende partij werd betekend, blijkt dat de betrokken aangetekende zending op 9 juni 2010 werd aangeboden aan de verzoekende partij.

De in artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO bedoelde termijn heeft aldus een aanvang genomen op 10 juni 2010, zoals de verzoekende partij beweert en wat de overige procespartijen niet betwisten, zodat dient aangenomen te worden dat het beroep, ingesteld bij aangetekende brief van 9 juli 2010, tijdig is.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar beschikt op grond van artikel 4.8.16, §1 VCRO, zoals dit gold op het ogenblik dat de vordering werd ingesteld, over het rechtens vereiste belang om een vordering in te stellen bij de Raad.

De Raad aanvaardt tevens dat uit artikel 4.8.16, §1 VCRO niet alleen het potentieel belang van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar blijkt, maar ook diens hoedanigheid en meer bepaald diens procesbevoegdheid om een vordering in te stellen bij de Raad.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

1.

In een enig middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 15.4.6 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, artikel 4.3.1 VCRO, de wet van 29 juli 1991 betreffende formele motivering van bestuurshandelingen en het redelijkheid- en zorgvuldigheidbeginsel.

De verzoekende partij stelt dat, gelet op de ligging van de percelen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, de bestreden beslissing dient aan te geven waarom het aangevraagde in overeenstemming met de schoonheidswaarde van het gebied wordt geacht. Volgens de verzoekende partij kon de deputatie evenwel onmogelijk in redelijkheid voorhouden dat een leghennenstal ter grootte van een voetbalveld het open landschap niet zou schaden.

De verzoekende partij voert aan dat de vergunningverlenende overheid niet mocht verwijzen naar de milieuvergunning, maar zelf een nieuwe beoordeling moest maken in het kader van de bouwaanvraag. In de milieuvergunning werd volgens de verzoekende partij overigens evenmin een motivering gegeven omtrent de inpasbaarheid van het project in de omgeving, zodat de milieuvergunning zelf kennelijk onredelijk en dus onwettig is.

Uit het feit dat zowel in de milieuvergunningprocedure als in de procedure over de stedenbouwkundige vergunning werd geoordeeld dat de aanleg van een groenscherm noodzakelijk is, blijkt volgens de verzoekende partij ten overvloede dat de constructie in feite strijdig is met de goede ruimtelijke ordening en met de schoonheidswaarde van het gebied.

Tot slot stelt de verzoekende partij dat het ongunstig advies van Onroerend Erfgoed een belangrijk element is dat bij de beoordeling moet worden betrokken en niet zomaar mag worden genegeerd, louter omdat het niet bindend is. De aanvraag moet immers gesitueerd worden in een relictzone op percelen waarvan de bestaande hoeve opgenomen is in de inventaris Bouwkundig Erfgoed.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat reeds bij het verlenen van de milieuvergunning een beoordeling werd gemaakt van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, en meer bepaald aan het esthetisch criterium. De verwerende partij wijst erop dat de verzoekende partij de milieuvergunning niet heeft aangevochten en evenmin ongunstig advies heeft geformuleerd.

Verder wijst de verwerende partij erop dat in het bestreden besluit, conform de omzendbrief van 8 juli 1997, een bijzondere voorwaarde wordt opgelegd dat de stalling 2 meter achteruit moet worden ingeplant.

Het ongunstig advies van de verzoekende partij, waardoor het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Alveringem de stedenbouwkundige vergunning destijds diende te weigeren, vermeldde niets over de toetsing van de aanvraag aan de schoonheidswaarde van het landschap. Het ongunstig advies van de verzoekende partij is volgens de verwerende partij louter algemeen gemotiveerd in functie van de erfgoedwaarde van de nabijgelegen hoeve en omgeving.

Aangezien de erfgoedtoets enkel van toepassing is bij sloop van de op de inventaris opgenomen constructies, heeft verzoekende partij volgens de verwerende partij haar bevoegdheden overschreden. In de bestreden beslissing wordt volgens de verwerende partij uitdrukkelijk gesteld waarom het standpunt van verzoekende partij (met name het behoud van de erfgoedwaarde) niet kon worden bijgetreden.

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog toe dat artikel 15 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 niet impliceert dat geen enkel bouwwerk meer kan worden toegelaten binnen het landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De tussenkomende partij wijst erop dat de overheid in het kader van de toetsing van een stedenbouwkundige aanvraag aan het esthetisch criterium, over een appreciatiebevoegdheid beschikt zodat enkel feitelijk onjuiste en kennelijk onredelijke beoordelingen strijdig zijn met art. 15 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972. De tussenkomende partij brengt luchtfoto's bij waaruit zou blijken dat de onmiddellijke omgeving van de bouwplaats geen ongerept karakter heeft.

Tot slot herhaalt de tussenkomende partij dat artikel 12/2 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten stelt dat een onroerend erfgoedtoets slechts vereist is indien de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning betrekking heeft op de sloop van gebouwen die zijn opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed, terwijl er in casu geen sloop van gebouwen is voorzien.

4.

In haar wederantwoordnota antwoordt de verzoekende partij dat wanneer een site omwille van bepaalde feitelijke elementen een erfgoedwaarde heeft, dit rechtstreeks verband houdt met de schoonheidswaarde van het gebied. Er diende volgens de verzoekende partij wel degelijk

rekening gehouden te worden met het advies van de afdeling Onroerend Erfgoed. Volgens de verzoekende partij heeft de vergunningverlenende overheid niet aangetoond waarom de erfgoedwaarde niet aangetast wordt. De verzoekende partij wijst erop dat de omgeving een open karakter heeft en er zich geen gelijkaardig bouwwerk van dezelfde omvang bevindt.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij, wanneer zij op basis van de artikelen 4.7.21, §1 en 4.7.23, §1 VCRO uitspraak doet over een bij haar ingesteld beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen, optreedt als orgaan van actief bestuur en niet als administratief rechtscollege. Bij de behandeling van het beroep onderzoekt de verwerende partij de aanvraag in haar volledigheid. De motiveringsplicht die op de verwerende partij rust, impliceert niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden.

Het behoort daarentegen wel tot de wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid van de verwerende partij om, binnen de grenzen van het door het gewestplan opgelegde bestemmingsvoorschrift te oordelen of de aanvraag tot het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning, al dan niet verenigbaar is met de eisen van een goede plaatselijke aanleg en een goede ruimtelijke ordening.

Uit de bestreden beslissing moet duidelijk blijken op welke met de plaatselijke aanleg en de goede ruimtelijke ordening verband houdende overwegingen de verwerende partij zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen zodat de Raad, bij de uitoefening van zijn legaliteitstoezicht, kan nagaan of de vergunningverlenende overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.

De Raad stelt met de verzoekende partij vast dat in de bestreden beslissing de beoordeling van de overeenstemming van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening in essentie is beperkt tot een verwijzing naar de op 2 oktober 2008 en 10 september 2009 door de verwerende partij verleende milieuvergunningen, de vaststelling dat de verzoekende partij naar aanleiding van beide aanvragen een stilzwijgend gunstig advies zou hebben verleend en naar het feit dat een plan voor landschappelijke inkleding voorligt.

De Raad wenst vooreerst evenwel op te merken dat de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 dienen aangemerkt te worden als twee afzonderlijke wetgevingen die elk een eigen finaliteit hebben. De in artikel 4.5.1 VCRO en artikel 5, §1 Milieuvergunningsdecreet beschreven koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning heeft uitsluitend betrekking op de mogelijke uitvoerbaarheid van beide vergunningen doch impliceert geenszins dat de ene vergunning moet verleend worden wanneer de andere werd verleend en omgekeerd.

Evenmin heeft de vermelde koppeling tot gevolg dat de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke van het voorwerp van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning niet meer beoordeeld dient te worden indien een dergelijke beoordeling zou zijn gebeurd in het kader van een eerdere milieuvergunningsaanvraag. Artikel 4.3.1, §1, 1° VCRO is op dat vlak duidelijk aangezien dit artikel uitdrukkelijk stelt dat de stedenbouwkundige vergunning dient geweigerd te worden indien het aangevraagde onverenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften, dan wel met de

goede ruimtelijke ordening, en in de tweede paragraaf van vermeld artikel verder wordt uitgewerkt op grond van welke beginselen, voor zover noodzakelijk of relevant, de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening dient beoordeeld te worden. Deze toetsing is naar het oordeel van de Raad in de voorliggende aangelegenheid des te meer essentieel aangezien de betrokken percelen overeenkomstig het vigerende gewestplan in landschappelijk waardevol agrarisch gebied moeten gesitueerd worden.

3.

Voor de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden gelden de bestemmingsvoorschriften neergelegd in de artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna het inrichtingsbesluit).

Art. 15.4.6.1. van het inrichtingsbesluit luidt als volgt:

“De landschappelijk waardevol agrarische gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in het gevaar brengen.”

De Raad is van oordeel dat uit de samenlezing van de artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit volgt dat de toelaatbaarheid van bouwwerken in landschappelijk waardevolle agrarische gebieden op grond van een tweevoudig criterium moet worden getoetst: 1) een planologisch, hetwelk veronderstelt dat de vergunningverlenende overheid nagaat of de te vergunnen werken in overeenstemming zijn met de bestemming agrarisch gebied, en 2) een esthetisch, hetwelk inhoudt dat bedoelde werken in overeenstemming moeten kunnen worden gebracht met de eisen ter vrijwaring van het landschap.

4.

Met betrekking tot het esthetisch criterium dient de bestreden beslissing bijgevolg de motieven aan te duiden op grond waarvan geoordeeld wordt waarom de aanvraag al dan niet de schoonheidswaarde van het landschap in het gedrang brengt en een formele motivering betreffende de verenigbaarheid van de constructies met de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Deze motieven moeten in feite juist en in rechte pertinent zijn. Ze moeten duidelijk vermeld worden in de bestreden beslissing zelf en moeten op een duidelijke en afdoende wijze weergeven waarom de bevoegde overheid tot die beslissing is gekomen.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij bij haar beoordeling heeft nagelaten daadwerkelijk te onderzoeken of het voorwerp van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning verenigbaar is met de schoonheidswaarde van het landschap. De verwerende partij haalt geen andere motieven aan dan de milieuvergunning die, zoals de verzoekende partij stelt en nog los van de vraag of een dergelijke verwijzing op zich kan volstaan, evenmin een concrete, laat staan afdoende, beoordeling ter zake bevat.

In het bestreden besluit wordt voor het overige verwezen naar de plaats van de inplanting, met een loutere omschrijving van de aanvraag zelf, zonder rekening te houden met eventuele andere elementen van de aanvraag die de goede ruimtelijke ordening aanbelangen, zoals mobiliteit, afstand tot de gemeenteweg en de andere percelen, invloed op de onmiddellijke en ruimere omgeving... Indien de omgeving inderdaad een open landelijk karakter heeft, zoals de verwerende partij zelf lijkt aan te geven, dan had zij de aanvraag, gelet op de omvang van de

leghennenstal, des te meer moeten beoordelen rekening houdend met de schoonheidswaarde van het landschap.

Het feit dat de verwerende partij in het bestreden besluit als bijzondere voorwaarde heeft gesteld dat de stal 2m achteruit moet worden ingeplant om de landschappelijke inkleding nog te verbeteren, doet hieraan, in tegenstelling tot wat de verwerende en de tussenkomende partij aanvoeren, geen afbreuk. Er valt immers niet in te zien hoe deze gewijzigde inplanting een concrete beoordeling inhoudt van de verenigbaarheid van de stedenbouwkundige aanvraag met de schoonheidswaarde van het landschap.

De aanwezigheid van eventuele bestaande bebouwing in de omgeving, zoals de tussenkomende partij benadrukt, impliceert niet dat de schoonheidswaarde van het landschap niet meer moet beschermd worden. In tegenstelling tot wat de tussenkomende partij aanvoert, is het eventueel aangetast karakter van de open omgeving, al dan niet structureel, geen afdoende verantwoording om het landschappelijk waardevolle karakter van het betrokken agrarisch gebied nog verder aan te tasten.

5.

Met de verzoekende partij dient de Raad overigens vast te stellen dat de verwerende partij niet mocht voorbijgaan aan het ongunstig advies van het Agentschap R-O Vlaanderen, afdeling Onroerend Erfgoed, gelet op de ligging van de percelen in relictzone en grenzend aan een hoeve die is opgenomen in de inventaris bouwkundig erfgoed. Zeker mede gelet op de voorgestelde schaalgrootte en het negatieve advies van het Agentschap R-O Vlaanderen, afdeling Onroerend Erfgoed, is een afdoende motivering op dit punt aangewezen. De Raad stelt vast dat deze motivering in het bestreden besluit ontbreekt.

Gelet op voorgaande overwegingen en door louter te verwijzen naar de beoordeling in het kader van de milieuvergunning, schendt de verwerende partij de artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b en §2, eerste lid VCRO, het redelijkheids- en zorgvuldigheidbeginsel, en de formele motiveringsplicht aangezien niet wordt aangetoond dat het aangevraagde in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening en meer concreet verenigbaar is met de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol gebied.

De omstandigheid dat de verzoekende partij haar ongunstig advies van 26 augustus 2009, minstens deels, op andere gronden zou hebben gestoeld, is irrelevant en doet geenszins afbreuk aan haar mogelijkheid om, geconfronteerd met de bestreden beslissing, het voorliggende middel te formuleren en aan te duiden welke regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief de wijze waarop, zij geschonden acht. Hier anders over oordelen zou strijden met het principe van de devolutieve werking van het administratief hoger beroep, zoals vervat in artikel 4.7.21, §1 en 4.7.23, §1 VCRO.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond verklaard.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 15 april 2010, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk wordt verleend voor het bouwen van een leghennenstal op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].
3. De Raad beveelt de verwerende partij om binnen een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de betekening van huidig arrest, een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de heer [REDACTED], namens de tussenkomende partij, tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Alveringem van 31 augustus 2009.
4. Er zijn geen kosten, gelet op de vrijstelling voor de betaling van het rolrecht, verleend aan de verzoekende partij op grond van artikel 9 §3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 tot regeling van sommige aspecten van de organisatie en werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 29 augustus 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER